

Sygnatura akt V Pz 10/23

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: Sędzia Magdalena Marczyńska, Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) sp. z o.o. w O.

o podwyższenie renty wyrównawczej

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego, IV Wydział Pracy w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 21 lutego 2023r. w sprawie IVP 80/22

postanawia:

oddalić zażalenie;

pozostawić Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt VPz 10/22

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2023r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. oddalił wniosek J. S. o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie strony pozwanej – (...) sp. z o.o. w T. do zapłaty na czas toczącego się postępowania na rzecz powoda J. S. kwoty 3.710 zł netto miesięcznie tytułem renty wyrównawczej, płatnej do dnia 15-go następnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd podniósł, że ocena, czy nastąpiła zmiana stosunków, uzasadniająca żądanie modyfikacji wysokości lub czasu trwania renty, o której mowa w art. 907 § 2 k.c. wymaga porównania stanu faktycznego ustalonego w chwili orzekania o zasądzeniu renty lub w dacie zawarcia ugody (sądowej lub pozasądowej) w tym przedmiocie oraz stanu z chwili, której dotyczy żądanie zmiany. O zmianie można bowiem mówić jedynie wówczas, gdy nastąpiła ona po wydaniu wyroku zasądzającego rentę lub po zawarciu umowy w tym przedmiocie. Powództwo oparte na art. 907 § 2 k.c. nie może natomiast zmierzać do poprawienia błędów poprzedniego orzeczenia sądowego bądź zawartej ugody, a więc sąd nie może uwzględnić powództwa o zmianę wysokości renty także za okres objęty ugodą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2018 roku, sygn. akt I ACa 5/18). Zmiana stosunków w rozumieniu art. 907 § 2 k.c. musi być istotna i taka, której sąd w wyroku lub strony w ugodzie nie przewidziały albo nawet przewidziały, lecz inaczej, o innej treści. Pojęcie "stosunków" jest ujęte w sposób ogólny i nie pozwala dlatego na wyłączenie z nich wszelkich okoliczności, od których zależy wysokość i czas trwania renty odszkodowawczej.

Sąd rozpoznając wniosek o zabezpieczenie roszczenie powoda o podwyższenie renty wyrównawczej, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 lipca 2021r. wskazał, że nie zostało ono uprawdopodobnione w stopniu uzasadniającym udzielenie zabezpieczenia. J. S. nie może bowiem skutecznie uprawdopodobnić roszczenia o podwyższenie renty wyrównawczej powołując się na okoliczności występujące jeszcze przed wydaniem przez Sąd Okręgowy wyroku podwyższającego rentę wyrównawczą czyli ogólny wzrost wynagrodzeń w ciągu ostatnich 6 lat przed złożeniem wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w dniu 16 lipca 2021 roku stwarzał nowy stan prawny i istotna zmiana stosunków mogąca uzasadniać podwyższenie renty wyrównawczej winna wystąpić po dacie uprawomocnienia się tego orzeczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie złożonym w dniu 21 lipca 2023r. J. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zarzucił błędne ustalenie, iż w realiach niniejszej sprawy roszczenie nie zostało uprawdopodobnione w stopniu uzasadniającym udzielenie zabezpieczenia.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie powodowi zabezpieczenia zgodnie ze złożonym wnioskiem.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik pozwanej Spółki wniósł o oddalenie zażalenia jako oczywiście bezzasadnego oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej Spółki kosztów postępowania zażaleniowego w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. § 2. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Z kolei na mocy art. 753 § 1 k.p.c., mającego na podstawie z art. 753¹ § 1 pkt 1 k.p.c. odpowiednio zastosowanie do zabezpieczenia roszczeń o rentę, sumę potrzebną na koszty leczenia, z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała lub utratę życia żywiciela albo rozstrój zdrowia oraz o zmianę uprawnień objętych treścią dożywocia na dożywotnią rentę, w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo lub okresowo określonej sumy pieniężnej; w sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Powyższe uregulowanie oznacza, iż w postępowaniu zabezpieczającym sąd bada jedynie uprawdopodobnienie przesłanek warunkujących zasadność i zakres roszczenia, zarówno co do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie powód J. S. wniósł o podwyższenie renty wyrównawczej zasądzonej od pozwanej (...) sp. z o.o. w O. na rzecz powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 lipca 2021 roku w sprawie sygn. akt V Pa 23/18 z kwoty 2.148 zł do kwoty 3.910 zł, płatnej do 15-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód był pracownikiem pozwanej spółki. W dniu 30 grudnia 2002 roku uległ wypadkowi przy pracy. Wskazany powyżej wyrok z dnia 16 lipca 2021 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 30 października 2017 roku między innymi w ten sposób, że podwyższył rentę wyrównawczą ustaloną wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 stycznia 2006 roku w sprawie sygn. akt V Pa 275/05 z kwoty 951,94 zł do kwoty po 2.148 zł, poczynając od stycznia 2017 roku.

Istotnym jest, że przesłanką waloryzacji renty ustalonej orzeczeniem sądowym jest zmiana stosunków, która nastąpiła od momentu ustanowienia renty do czasu, w którym wysuwane jest żądanie, przy czym zmiana ta musi nastąpić już

po ustaleniu renty orzeczeniem, w przeciwnym razie jak wskazał Sąd I instancji mogłoby to zmierzać do poprawienia błędów poprzedniego orzeczenia sądowego.

W zażaleniu powód wskazuje, że nie wie jak wzrosły wynagrodzenia pracowników (grupy remontowej) Warsztatu (...) u pozwanego. Dlatego zdaniem Sądu Okręgowego nie sposób przyjąć na podstawie zebranego materiału w sprawie, że taki wzrost w ogóle nastąpił. Natomiast zarówno we wniosku o zabezpieczenie, jak i w złożonym zażaleniu powód powołuje się na wzrost średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w 2022r., które wyniosło blisko 7.000 zł brutto. Nadto w złożonym zażaleniu skarżący wskazuje na wzrost przeciętnego wynagrodzenia w pierwszym kwartale 2023r., które wyniosło 7124,26 zł. Sąd Okręgowy pragnie wskazać, że sąd rozpoznając na podstawie art. 907 § 2 k.c. powództwo o zmianę wysokości renty za wyrządzoną szkodę nie jest związany sposobem ustalenia renty przyjętym w poprzednim wyroku. Wybór wskaźnika waloryzacyjnego pozostawiony został sądowi jako element tzw. „prawa sędziowskiego”. Tym samym nie można przyjąć, że sąd rozpoznający sprawę w I instancji o podwyższenie renty oprze się na wskaźniku wskazanym przez powoda, a nie innym. Nie sposób bowiem uznać jednego kryterium waloryzacji jako optymalnego i jedynie słusznego.

Przyjmując, więc, że „zmiana stosunków” w niniejsze sprawie obejmuje okres od 17 lipca 2021r. do 5 grudnia 2022r. to wskazać należy, że powód nie uprawdopodobnił dochodzonego roszczenia wskazanego we wniosku o zabezpieczenie, jak i jego wysokości.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia pozostawiając orzeczenie o kosztach Sądowi Rejonowemu w orzeczeniu kończącym.